

[Jørn Jespersen]

slag nr. 1 burde handle om, hvordan medlemslandenes regler og standarder for byggeprodukter bliver harmoniseret, og når jeg siger, at den burde handle om det, er grunden, at det faktisk er uhyre vanskeligt at få et indtryk af, hvordan dansk lovgivning vil blive ændret som følge af dette direktiv. Dels er redegørelsen i sig selv næsten – næsten – lige så bureaukratisk i sin form og i sin sprogbrug som selve direktivudkastet, og det er måske noget, man skulle undgå fremover, dels rummer direktivet kun forskrifter for selve proceduren, der skal følges ved harmonisering fremover af medlemslandenes byggeprodukter.

Ved at benytte en sådan fremgangsmåde er det umuligt at vurdere de nye standarder, som også kommer til at gælde for danske byggeprodukter og for byggeprodukter, der anvendes her i landet, i forhold til de standarder, der allerede eksisterer i dag. Man kunne spørge sig selv, om der vil være tale om en ringere kvalitet på nogle områder, eller om der vil være tale om ringere kvalitet på mange områder. Det er ikke til at sige på nuværende tidspunkt, og det fremgår ikke af redegørelsen.

Hertil kommer, at det ifølge direktivet, som det nu foreligger, ikke vil være muligt for Danmark på baggrund af fælles minimumsstandarder at fastsætte sine egne, højere krav til byggeprodukterne. Ganske vist vil der i de enkelte lande kunne opstilles krav til produkterne i forskellige såkaldte ydeevneklasser afstemt efter landenes forskellige forhold, men hvis disse klasser ikke rummer standarder, som Danmark ellers ville ønske at anvende, er vi i Danmark altså afskåret fra at stille vore egne, højere krav til byggeprodukterne.

Som sagt er redegørelsen noget tynd. Der henvises uden videre til, at forslaget til direktiv lovgivningsteknisk er udarbejdet efter den ny metode, der går ud på generelt at henvise til standarder. Selv om det naturligvis er helt indlysende for Boligministeriet, hvad denne ny metode indebærer af ændringer i kravene til byggeprodukter, som anvendes i Danmark, kunne man måske have forestillet sig, at der i en redegørelse var ofret nogle ord på sagen, i hvert fald hvis redegørelsen skal leve op til sit navn.

Endvidere hedder det i redegørelsen, at det nu forudsættes, at man er nået frem til overordnede forskrifter, der er acceptable for medlemslandene. Det er da muligt, men her i redegørel-

sen fremstår det i hvert fald som et stort postulat.

Vi må nok sige, at vi mener, der i direktivet er lagt op til, at der flyttes ganske meget magt til Kommissionen, selv om der dog er nogle enkelte rettigheder, som medlemslandene fortsat skal have ifølge direktivudkastet, nemlig ifølge den såkaldte beskyttelsesklause, der giver landene ret til midlertidigt at forbyde et produkt. Men igen er redegørelsen uhyre svævende. Hvor midlertidig skal denne ret være? I hvor lang tid kan Danmark opretholde et forbud, som er iværksat efter sundheds- eller arbejdsmiljømæssige forhold? Og hvordan er den endelige kompetence, når der skal tages stilling til, om forbudet kan opretholdes?

Man kunne komme med en lang række spørgsmål, som ganske vist er af konkret art, men som alligevel påviser nogle principielle problemer i direktivudkastet.

Hvilke konkrete ændringer vil der ske i danske love ifølge direktivet, f.eks. på bygningsreglementsområdet, på arbejdsmiljøområdet osv.? Vil det f.eks. – for nu at skære problemet ud i pap – være muligt for Danmark at forbyde brugen af asbest? Kan man være sikker på, at vi, hvis det ikke er en standard, der i øvrigt opfyldes af direktivet, kunne gøre det i Danmark ud fra vores politiske opfattelse?

Er der i direktivet taget hensyn til, at vi også har nogle relationer til det nordiske hjemmemarked? Er der taget hensyn til, at de ordninger, vi har med forsikring i forhold til byggeskader og byggesjusk, vil kunne blive opretholdt og praktiseret på samme måde, som de kan i dag? Er der sikkerhed for, at vore standarder med hensyn til indeklima vil leve op til det samme, som de gør i dag? Er der mulighed for, at vi ved en skærpelse af bygningsreglementet vil kunne opnå en større grad af energibesparelser, som der trods alt er mulighed for i dansk lovgivning i dag?

Endelig synes jeg, det kunne være interessant at høre fra boligministeren, hvad de faglige organisationer og andre organisationer på arbejdsmarkedet mener om dette direktiv. Hvad mener Håndværksrådet? Hvad mener fagbevægelsen? Er der indhentet kommentarer, og har man en fornemmelse i ministeriet af, hvordan man stiller sig?

Direktivforslag nummer 2, som handler om en udvidet offentlig bygge- og anlægskontrakt-